

Цей переклад підготовлений Радою Європи в межах Плану дій Ради Європи для України на 2018-2021 роки та фінансований за рахунок коштів на рівні Плану дій, наданих Естонією, Ірландією, Латвією, Литвою, Ліхтенштейном, Люксембургом, Нідерландами, Норвегією, Польщею, Румунією, Туреччиною, Угорщиною, Фінляндією, Чеською Республікою, Швейцарією, Швецією та Канадою.

This translation is produced by the Council of Europe within the framework of the Council of Europe Action Plan for Ukraine 2018-2021 and funded with Action Plan-level funds provided by the Czech Republic, Estonia, Finland, Hungary, Ireland, Latvia, Liechtenstein, Lithuania, Luxembourg, the Netherlands, Norway, Poland, Romania, Sweden, Switzerland, Turkey and Canada.

İrfan Temel i Інші проти Туреччини - 36458/02

Рішення від 3.3.2009 [Секція II]

Стаття 2 Протоколу № 1

Право на освіту

Тимчасова заборона студентам відвідувати заняття через те, що вони подали до керівництва університету петицію про створення факультативного курсу курдської мови: *порушення*

Факти: Заявники є студентами університету. У січні 2002 року вони звернулися з проханням до університету про запровадження факультативного курсу курдської мови. Як наслідок, всі, крім одного, були виключені з університету на два триместри; той студент, який виявив каяття, був виключений на один триместр. Вони подали безуспішне клопотання про відстрочення виконання дисциплінарних стягнень щодо них. Їхні прохання про скасування були також спочатку відхилені судами на тій підставі, що петиції могли призвести до поляризації за ознакою мови, раси, релігії або конфесії, і що вони є частиною нової стратегії громадянської непокори, запровадженої Курдською робітничою партією (РКК - незаконна воєнізована організація). Проте Верховний адміністративний суд скасував рішення судів нижчої інстанції і повернув справи на новий розгляд до суду першої інстанції. У травні 2004 року компетентний суд анулював дисциплінарні санкції проти заявників, визнавши, що їхні клопотання про курси курдської мови повністю відповідають загальній меті турецької вищої освіти, яка полягає у підготовці студентів до того, щоб вони стали об'єктивними громадянами з широким світоглядом, які поважають права людини.

Право: Відсторонення заявників від університету становило обмеження їхнього права на освіту. Центральним було питання про пропорційність. Заявники не вчинили жодного караного діяння, вони не вдавалися до насильства і не намагалися порушити спокій або порядок в університеті. Вони були покарані лише за подання клопотань і через висловлені в них погляди. Однак, ні їхні погляди, ні форма, в якій вони були висловлені, не можуть бути витлумачені як діяльність, що призведе до поляризації студентів університету за ознакою мови, раси, релігії або конфесії. Хоча право на освіту, в принципі, не виключає застосування дисциплінарних заходів, включно з відстороненням або виключенням з освітньої установи задля забезпечення виконання його правил внутрішнього розпорядку, такі нормативні акти не повинні порушувати сутність цього права і не мають конфліктувати з іншими правами, гарантованими Конвенцією та протоколами до неї. У даній справі заявники були відсторонені від навчання внаслідок реалізації своєї свободи вираження поглядів. Накладення такої дисциплінарної санкції не може вважатись розумним і пропорційним. Хоча це стягнення пізніше було скасоване на підставі незаконності, Суд вважає прикритим те, що на той час заявники вже пропустили один чи два триместри навчання, а наслідок внутрішнього судового провадження не зміг виправити завдану цим шкоду.

Висновок: порушення (одноголосно).

Стаття 41 – 1500 євро кожному заявнику на відшкодування моральної шкоди.